

Ngày Thứ Năm Trời Đang Mưa

Bữa nọ, anh Vinh nói / Thứ Năm trời mới mưa. Bữa đó, Thứ Hai trưa / trời khô và rất lạnh...

Sáng Thứ Năm óng ánh / mưa bay dưới bóng đèn. Trời vẫn còn nhớ đêm, mùa Đông đèn tắt muộn...

Nhiều người còn ngủ nướng / tôi thì dậy nhìn mưa. Mưa bắt đầu lưa thưa rồi dày như đan lưới...

Nhớ anh Vinh quá đổi / một nhà khí tượng tài / đoán thời tiết thật hay / xưa đánh giặc quá dở!

Nhìn mưa, tôi nói nhớ / nhớ vậy có vô duyên? Tưởng tượng cái mặt em / bây giờ chắc dễ ghét...

Hôn chỗ nào cho hết / hỡi cái mặt như hoa / hỡi mái tóc đang xòa / hỡi nụ cười đang mỉm?

Không ai quởn ngồi đếm / những giọt mưa đang rơi / bởi mưa nhiều / không lời / nào / kết thúc câu nói cuối!

Khi yêu nhau thường nói / anh yêu em vô cùng! Có lẽ tôi đang...khùng? Tại anh Vinh hết nhé!

Nhớ anh Vinh một lẽ / nhớ người ta vô biên / chừ Việt Nam là đêm / ngủ đi ngáy yêu dấu...

Mưa bay bay rồi đậu / đâu đó trên cành đào / mai một Tết thật sao? Tôi xa quê mấy Tết?

Trần Văn Lệ